נבחרה מיס קולסטון 1980

במעמד כ־1000 ספרים מכל רחבי הארץ, נערך במלון „הילטון" בתל־אביב, ערב גאלה לתספורות ותסרוקות ובחירת מיס „קולסטון" 1980 (קולסטון: צבע שיער המעולה של „וולה") בהשתתפות מר מארק יאנג, אמן התספורות הבינלאומי מלונדון.

מנכ"ל „וולה" מיכאל בראון, נערת ישראל ענת זמיר, מיס „קולסטון" ואריה ביטון

מר מארק יאנג הגיע לישראל לקיים קורסי השתלמות לספרי נשים.
בתואר מיס „קולסטון" זכה מעצב התסרוקת אריה ביטון, מסלון „דליה", נוה אביבים. הערב אורגן על־ידי חברי מועדון „הספר המעולה" בחסות חברת „וולה".

ארקום arcom
חברת השיווק של ארגמן תעשיות בע"מ
בדי כותנה וצמר, מעודפי יצוא במבחר דוגמאות וצבעים
לוילונות, לריפוד, להלבשה ומפות שולחן
תל־אביב: מונטיפיורי 32. טלפון: 294971
בת־ים: הבונים 1. אזור התעשיה. טל. 587144
בני־ברק: זבוטינסקי 9. טלפון: 784111
יבנה: מפעלי ארגמן. טלפון: 054-77811
אשקלון: מפעל יומאר. אזור תעשיה חדש. טל 051-25175

ל המתמודדות על תואר
לכת המים 80'
סכנה במצלמת הפוקט
Vivitar

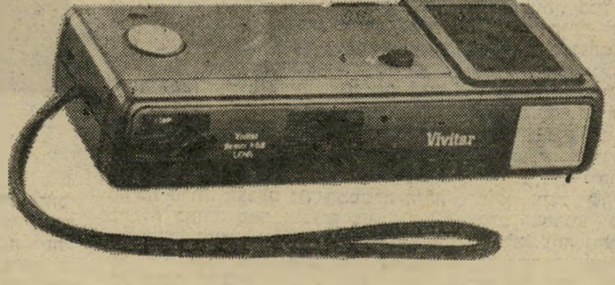

חן טרמפ לחייל

במדינה

(המשך מעמוד 33)

בי כוונותיו של שר־הביטחון לשעבר בבחירות הבאות. האם יקים מיפלגה חדשה? מה תהיה דמותה?

אך שאלה מעניינת יותר היא זו הנוגעת להתפתחות דיעותיו של וייצמן. לאן פניו מועדות ב־חיפוש אחרי מצע חדש?

„רשאים להגדיר". התשובות באות טיפין־טיפין, בניסוחים חמקניים, המעידים על כך שוויצמן עצמו מגשש עדיין בערפל ו־מחפש את דרכו. אך הכיוון ברור.

בראיון שהעניק לישעיהו („שייקה") בן־פורת נשאל וייצמן לגבי שתי מילות־הקסם, שבהן טמונה פריצת־הדרך במיגזר הפלסטיני: „הגדרה עצמית". האם הוא תומך בהגדרה זו?

בתשובתו חמק וייצמן מן המילים המפורשות, ואחרי שאלות חוזרות הגיע להגדרה זמנית: „נשתדל להגיע איתם (הערבים בשטחים המוחזקים) להבנה יותר גדולה, כאשר הם רשאים להגדיר מה הם רוצים, ונקבל את זה בתנאי שזה לא יסכן את קיומה של מדינת־ישראל."

מכיוון שאיש בישראל אינו מציע להעניק לפלסטינים את זכות ההגדרה העצמית תוך סיכון קיומה של ישראל, הרי זה תנאי סביר, חוץ משימוש במילים המפורשות „הגדרה עצמית" יש כאן כל הדרוש להתחלה חדשה.

דף חדש. השבוע צעד עזר עוד צעד אחד קדימה. במסיבת־עיתונאים בפאריס, שם נפגש גם עם עמיתו־לשעבר, עבד־אל־ע'ני אל־גאמסי, הודיע, כי הוא מוכן „לשבת עם כל פלסטיני המוכן לשבת עימו, אף אם זה איש אש"ף."

כך חזר עזר וייצמן לעמדה שנקט בה לפני שהסתבך עם הליכוד, כאשר הודיע, בראשית שנות ה־70', כי הוא מוכן לנהל משא־ומתן גם עם יאסר עראפאת.

מכיוון שאיש אינו מציע שממשלת־ישראל תיכנס להידברות עם מי שאינו מוכן להידבר עימה — דבר שהוא בגדר אבסורד — הרי תשובתו של וייצמן מספיקה כדי לפתוח דף חדש.

השטחים

אודיסיאה בחלל

ראשי־העיריות המגורשים, הקסימו את הישראלים, והדהימו את האחרים בנישתם המתונה והסבירה

מעולם לא תרמה ממשלת־ישראל תרומה יותר גדולה למאמץ־ההסברה של העם הפלסטיני כמו בשעה שגירשה את ראשי־העיריות של חברון וחלחול.

השבוע הופיעו שני המנהיגים במסיבת־עיתונאים בווינה. אחרי שנפגשו עם ברונו קרייסקי. היה זה זמן קצר אחרי שקרייסקי הכריז בפומבי כי אינו מוכן להזמין עוד את נציגי אש"ף לישיבות האינטרנציונל הסוציאליסטי, כל עוד קיימות בתוקפן ההחלטות של המועצה המהפכנית של פת"ח, שנתקבלו באח דביוני בדמשק, ושביטאו הקצנה ניכרת בעמדות תנועתו של יאסר עראפאת (העולם הזה 2233).

בהופיעם בחסותו של קרייסקי, קיבלו שני ראשי־העיריות למעשה את הקו הזה. יחד עימם הופיע עיצאם סארטאווי, השליח הבכיר של יאסר עראפאת באירופה, הידוע כאחד מראשי מחנה־השלום באש"ף, וכאיש המקיים את המגעים עם ראשי מחנה־השלום הישראלי.

קפה עם ישראלים. אילו גירשה ממשלת־ישראל שני חמור־מוח קנאיים, היה המעשה מזיק פחות. אך המימשל הצבאי הישראלי דאג דווקא לגרש את שני המנהיגים המתונים ביותר בגדה המערבית. היתה זאת טעות חמורה.

בהופיעם בווינה, הקסימו שני המנהיגים את העיתונאים — כפי שהודיעו דווקא העיתונאים הישראליים. הם לא נטשו לרגע את העמדה העקרונית, שבה דגלו גם לפני גירושם: שהשלום יתבסס על דו־קיום של שתי מדינות עצמאיות, ישראל ופלסטין, שתחיינה זו בצד זו.

הם לא הסתפקו באמירה. אחרי גמר המסיבה הרשמית, ניגשו דוקא אל העיתונאים הישראלים, שוחחו עימם בלבביות ושתו עימם קפה. סארטאווי נהג כמוהם.

הישראלים, שרובם אינם יונים, הופתעו לטובה. הלא־יהודים נדהמו, מיהרו לדווח לעיתוניהם. גם דוברו של הקאנצלר, שנכח במקום, הודיע שעליו למהר ולספר על כך לקרייסקי.

יד־ברזל. למעשה לא היתה זאת הסצנה הראשונה מסוג זה. היא נערכה, קודם לכן, בכל המיפגשים של השגיים בארצות־הברית.

אלא שבאמריקה מקיימת השגרירות הישראלית פיקוח של ברזל על שליחי העיתונות הישראלית, ושום דיווח מסוג זה אינו מגיע אל העיתונות הישראלית החופשית מכתיבה בארצות־הברית. בווינה אין לשגרירות יד־ברזל, והעיתונאים הישראליים יכולים לדווח משם את האמת.

כאשר ידון בית־המישפט העליון בירושלים, בשבוע הבא, בעתירת ראשי־העיריות לחזור לבתיהם, בטענה, כי הגירוש היה בלתי־חוקי, ייקבע אם פאהד קוואסמה ומוחמד מילחם יסיימו סוף־סוף את האודיסיאה שלהם.

ח"כ וייצמן וגאמסי
גם עם עראפאת

תזכורת

„זוהי החקירה הגדולה ביותר בתולדות המדינה,"
אמר מנחם בגין

השבוע מלאו חמישה שבועות לתנקשות בחיי ראשי העיריות של שכם ורמאללה, אשר רגליהם נקטעו; לנסיון־ההתנקשות בחיי ראש עיריית אל־בירה, שבה נפצע קשה חבלן מישטרתי דרוזי; ולהטמנת מיטען־נפץ בשוק של חברון, שפצע רבים.

לפי דוברים ממשלתיים, נמצאת החקירה „במבוי סתום".